Vol. 26

Del 9 al 15 de Novembre de 2020

CASAL DE GENT GRAN DEL BAIX GUINARDÓ

BUTLLETÍ SETMANAL

El Casal a casa

SALUT

- Revista ferSalut.
- Bcn contra la soledat.
- Nou telèfon dels centres de serveis socials.
- Web observatori de salut.
- Nou canal per respondre dubtes sobre l'Alzheimer.
- Consells bàsics per afrontar la segona onada.
- Recursos digitals de salut.
- Cuina: Hamburguesa de moniato.

ENTRETENIMENT I CULTURA

- Tolerància és convivència a Horta-Guinardó.
- Exposició bcn respon a l'emergència climàtica al centre cívic Guinardó.
- Barcelona districte cultural.
- Pantalla Barcelona al centre cívic casa groga.
- Activitats al recinte modernista Sant Pau.

XARXES

- **Canal Youtube Gran Gent en Xarxa Horta-Guinardó.**
  Nous videos!

- **Facebook**
- **Instagram**
- **Web**

NOVES TECNOLOGIES

- Els mercats municipals es digitalitzen amb una botiga virtual.
- Nou servei d'acompanyament personalitzat per reduir la bretxa digital.
- Nou assistent virtual a les parades de bus per fer-les més accessibles.

LA VEU DELS SOCIS

Si esteu interessats en participar en aquesta secció del butlletí amb els vostres textos, articles, poesies, etc... podeu enviar-los a la direcció de correu electrònica infobaixguinardo@gmail.com

PENSAMENT

Pensament flor evocadora,
avís de la primavera,
núvia de la candelera,
floreixes de tots colors.
Dels jardins bella catifa,
dels balcons ets l'encís,
dels cementiris la reina.
Àlbum dels més vells records,
tema de moltes cançons,
portadora d'il.lusions.
Pensament flor delicada,
que es trenca si bufa el vent.
Senzilla com cap més altra,
símbol de les orenetes.
Escollida de les iaies,
perquè com elles ets feble.
T'amagues quan hi ha pluja
i obres els ullets al sol.
De les cuques para sol,
de les formigues convent.
Creixes en qualsevol terra,
li dones la cara al sol.
Vergonyosa i poca cosa.
Jo t'estimo pensament.

Montserrat. Escriptura creativa.

Josep Ma. Roig: “Els comerços emblemàtics formem part d’un museu urbà que s’ha de protegir”.

La situació dels establiments històrics de la ciutat és cada cop més delicada i la crisis de la Covid-19 no ha fet més que accentuar-la.

El patrimoni de Barcelona és extens i variat: des de monuments arquitectònics, passant per l’empremta que han deixat grans pintors i escriptors, i arribant a locals, comerços i restaurants que ja són històrics en el dia a dia de la ciutat. D’aquests últims, destaquen fàcilment aquells establiments que es consideren “emblemàtics”, els més antics de la ciutat, que han aconseguit sobreviure al pas del temps i a situacions econòmiques cada cop més desfavorables.Parlem d’aquest tema amb Josep Mª Roig, secretari de l’Associació d’Establiments Emblemàtics i cap d’una de les pastisseries més antigues de la ciutat comtal, La Colmena, amb més de 150 anys d’història.

Qui forma part d’aquesta associació?

L’Associació d’Establiments Emblemàtics neix el 2011 i en formen part molts comerços dels que apareixien al llibre 'Guapos per sempre'. El que jo vaig fer en el moment que es publica el llibre va ser visitar les botigues que hi apareixien, especialment els que són comerços tradicionals, locals i de tota la vida, per veure si es volien afegir a l’associació, i entre tots els que es van animar vam aconseguir ser 54 establiments i amb ells vam crear el grup. Ara som crec que només 42, ja que alguns s’han jubilat i han plegat, o no han pogut fer front a nous lloguers abusius.

Quin és l'objectiu de la vostra associació?

El nostre objectiu no és cap altre que el d'intentar aconseguir la conservació d'aquests establiments, per protegir-los, tot i que a l'hora de la veritat, lamentablement, no hem pogut fer res. Hem parlat durant molts anys amb diferents partits polítics: recordo un cop que ens vam presentar a l'Ajuntament i al principi no tenien interès en parlar de nosaltres, però quan van veure que apareixien establiments com El Corte Inglés o associacions comercials importants, van canviar d'opinió de cop! Arribats aquest punt van decidir fer un estudi sobre la catalogació d'aquests establiments, però quan vam veure els resultats, no vam estar d'acord amb el que s'estava dient. El concepte era bo, però la catalogació era errònia, ja que hi havia botigues que apareixen amb una categoria completament diferent al que eren en realitat. Després es va realitzar un segon estudi, però aquest obviava la història de les botigues, fixant-se només en petits detalls: una façana que no corresponia a l'activitat de la botiga, un establiment que té una taula antiga, etc.

Quins criteris seguiu per catalogar un establiment com a emblemàtic?

Com a criteris principals vam decidir que un comerç històric o emblemàtic hauria de tenir un mínim de 100 anys, hauria de ser un local artesanal, tenir una decoració adient i una incidència important dintre del barri o del poble, o de la ciutat... Un cop decidit vam presentar un text amb aquests criteris perquè entrés a formar part de la Llei de Comerç de 2003, pensant que potser retocarien alguna cosa, però el van retallar molt. Després de veure el text resultant vam poder comprovar que no hi havia un criteri estàndard, es catalogava "a l'engròs" segons el que interessava al partit polític de torn, sense cap mena de fonament, que és el que demanàvem nosaltres. I ara, que després de tant de temps per fi s'estaven començant a prendre bones mesures per aglutinar i catalogar correctament tots els establiments... ha vingut el coronavirus i ho ha aturat tot.

Toca seguir lluitant en un moment que tot és més complicat, doncs.

Sí, perquè nosaltres només volem que se'ns protegeixi, que s'estableixi un mètode de catalogació comú. Si seguim en peu és perquè la gent ho vol, perquè segueixen venint als nostres establiments! Si no, ja no hi seriem, i els que estem encara pagant lloguer, doncs mira, érem rentables més o menys, fins que va aparèixer la COVID-19. Nosaltres seguim i seguirem pagant el nostre lloguer, perquè ens serveix com a mètode de protecció per inversors o especuladors que vinguin en un futur, però necessitem més.

I com ha afectat la pandèmia al dia a dia del comerç?

Tot i que molts clients són els de tota la vida, els nostres establiments també tenen un valor afegit pels turistes, que sempre volen alguna coseta que sigui pròpia del país. Evidentment, nosaltres estem al centre històric de la ciutat, i per això depenem bastant del turisme. Les Diades, per exemple, funcionen perquè són per la gent de casa: el que ens falla és el dia a dia, que s'ha vist molt perjudicat per la pandèmia. Molts turistes venien, agafaven alguna coseta, i marxaven, i tot això feia caixa. Ara la situació és molt diferent, ens trobem al límit. El que tenim clar és que no podem vendre la botiga, que en el nostre cas porta més de 150 anys amb el mateix nom i dedicant-se al mateix; ja vam viure una situació, quan es va canviar tot el tema dels lloguers, que altres empreses es van interessar pel nostre local, però afortunadament el propietari va decidir que continuéssim nosaltres. Qui sap què passarà d'aquí 8 o 9 any quan se'ns acabi el contracte... Espero que els meus fills hi segueixin treballant i s'hagi pogut assolir la protecció de l'establiment.

Us heu sentit desprotegits per part de l'Ajuntament i la Generalitat?

És que ens protegeixen d'alguna cosa? Nosaltres al Parlament tenim la definició ja presentada del que han de ser els establiments emblemàtics, però ens falta la protecció, i això és el que ara hem d'aconseguir. Potser en un proper Parlament, en 3 o 4 anys, qui sap...Mentrestant, nosaltres anirem fent feina, parlant amb els diferents partits. No és que els partits polítics hagin estat mai en contra, si no que mai ha interessat el que defensem.

Hi havia un grup amb el recolzament de tots els partits polítics, i pel que sabem, tots estan interessats en protegir-nos, teòricament.

Teòricament...

És que és un absurd. No som gaires, i no és un problema greu: no volem que ens subvencionin o que ens donin diners, només que ens protegeixin. Una subvenció pel veí del costat, que també és comerciant, suposa un greuge comparatiu. El que demanem nosaltres és que es bloquegi el lloguer que estem pagant, que ja és de mercat, per evitar que vingui un altre a oferir el doble del que estem pagant.

Investigant per Internet hem descobert l'existència del segell Barcelona Unique Shops. Què n'opines?

És una web en la que es va voler agrupar a diferents botigues de luxe, i necessitaven posar alguna de centenària per quedar bé, la veritat... Volien més reputació, que el que venien entrés més pels ulls, però a l'hora de la veritat moltes de les botigues d'aquest segell són noves i no tenen història al darrere. Si voleu veure una bona guia d'establiments emblemàtics online, hi ha el Fons d'Imatges del Comerç de Catalunya, una web molt ben feta, en la que es pot "entrar" dins de les botigues i donar-hi un cop d'ull.

Creus que hi ha hagut una resposta més propera per part dels ciutadans després del confinament?

No, hem tingut l'activitat normal, els clients de tota la vida que ja tenen la costum de venir a buscar caramels, a buscar alguna pasta els diumenges... Menys que abans, potser, perquè hi havia molta gent que aprofitaven i anaven a la Catedral, a donar un vol, però molts d'ells són gent gran que tenen por de moure's i de sortir de casa. Aleshores, és clar, s'ha reduït el nombre de gent que ve, i si a això afegim que hem perdut completament els estrangers...

Hi ha esperança pel comerç emblemàtic?

Mira, jo fins que no aconsegueixi salvar i catalogar tots aquests establiments no em jubilaré (riu). És el meu repte, tinc això al cap i porto 9 anys lluitant, i mentre pugui seguiré lluitant, anant amunt i avall i on faci falta.